

[Nina Andersen.]

sker over andelstransformatorstationer, som drives af disse andelsforeninger, og at de pågældende andelsforeninger har en vis pligt til at sørge for, at de, der ønsker elektricitetsforsyning, får det, men det, jeg er bange for — og det er altså det, mit spørgsmål drejer sig om — er, om der ikke er en urimelig begrænsning af de pågældendes pligt. Jeg har forstået det sådan, at hvis det drejer sig om mennesker, der bor indenfor det område, som transformatorstationen dækker, men som bor i udkanten af det område, eller hvis transformatorstationen ikke er i stand til at tage flere kunder, uden at der finder en udvidelse sted, så bortfalder pligten for transformatorstationen til at sørge for de pågældendes elektricitetsforsyning, og det vil, da elektricitetsforsyningen kun er mulig over den pågældende transformatorstation, betyde, at i visse tilfælde bliver familier afskåret fra elektricitetsforsyning. Mit spørgsmål til den højtærede minister for offentlige arbejder går derfor ud på, om han finder, at den pligt, som er pålagt andelstransformatorselskaberne, er vidtgående nok, eller om man ikke kan finde en udvej, som kan gøre det muligt for dem, der bor i udkanten af et sådant område eller i et område, hvor transformatorstationen er overbelastet, at få elektricitet. I dag er elektricitetsforsyning i virkeligheden fuldkommen uundværlig, og det navnlig mange steder på landet. Det er altså foranledningen til mit spørgsmål.

Vagn Bro: Ja, højtærede formand og høje ting, jeg skal, da øjensynlig et meget stort flertal i tinget hviler ud ovenpå — dette er ingen kritik — en måske for lang arbejdsdag, fatte mig meget kort. Jeg må så, hvad der ofte er faldet i min lod, slå min lid til pressen.

Jeg vil først henvende et par ord til den højtærede indenrigs- og boligminister vedrørende genopbygningen af vor store, nu for en dels vedkommende genrejste, ruin Koldinghus. Lad mig berolige den højtærede minister og mig selv med, at denne henvendelse ikke fremkommer alene, fordi jeg repræsenterer Koldingkredsen. Allerede i samlingen 1940—41 var jeg inde på akkurat det samme emne. Dette bygningsværk taler i realiteten næsten lige så stærkt

om fortiden som Kronborg, men tillige repræsenterer Koldinghus i dag det glædelige, at medens den i mange år var en gammel grænseborg, er den efter 1920 en borg midt inde i landet — et bevis på, at medens vort land i 300 år gik tilbage både i henseende til udstrækning og folketal, gik det i 1920 fremad.

I dette store kompleks, dels borg, dels ruin, har et af vort lands største og mest velordnede museer til huse. Nu har museets bestyrelse i august i år andraget om en bevilling på 56 800 kr. som en fortsættelse af tidligere givne bevillinger, og dette andragende vil jeg gerne anbefale, så meget mere som jeg nødigt — og det gælder vej alle — ser en ny brand på Koldinghus. Brandfaren er under de øjeblikkelige forhold meget stor, og den vil kunne bekæmpes ved hjælp af den bevilling, man andrager om. Hertil kommer, at museet har brug for mere plads, og da Kolding by har tilbudt at betale 20 pct. af omkostningerne ved slottets genrejsning, synes jeg, det ville være overmåde udmærket, om denne bevilling blev givet. Det er ikke nogen lokal foretelse — i så fald skulle jeg ikke have nævnt sagen fra denne talerstol — men et kompleks af landsinteresser, det drejer sig om.

Forleden dag drog et tog af kunstnere til Christiansborg slot. Må jeg gøre den højtærede minister, under hvem det sorterer, opmærksom på, at i gamle dage stod der højt på tårnet 4 kæmper, men i de sidste år har vi kun haft Herkules. Det ville være udmærket, om kunstnerne kunne, om jeg så må sige, forfølge deres march herop ved at komme, helst gratis, med nogle gode forslag og det høje folketing bevilge midler til, at disse fortidens skikkelser atter fik plads på det delvis genrejste bygningsværk.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til den højtærede justitsminister vedrørende et spørgsmål, som gang på gang har været drøftet her i tinget; det er senest i går blevet omtalt af det ærede medlem hr. Rager og tidligere af det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, men forøvrigt har mange været inde på det. Det drejer sig om den større sikkerhed, og her tænker jeg ikke alene på færdselssikkerheden, men også på sikkerheden ved natte-